

שלום, ברוכים הבאים ותודה שבאתם לבר המצווה שלי.
לפני שאדבר על הפרשה, הייתי רוצה לומר כמה מילים על יום שבת
במשפחה שלי.

מה עושים אצלנו בשבת? לפעמים הולכים לבקר משפחה, בצפון
בטבעון - סבא ישראל וסבתא יהודית גרים שם ברחוב האורנים.
לפעמים כל אחד עם עצמו. ולפעמים אנחנו עושים ביחד את שביל
ישראל, כל פעם בוחרים קטע שנוח, בעיקר עשינו את הקטעים של
הצפון הרחוק.

אבא אוהב לנגן בשבת בגיטרה, מנגן רוק ישן, כל מיני שירים של אריק
איינשטיין וכאלה...

אני אוהב את יום השבת כי אין בית ספר וכיף להיות בבית.

ועכשיו קצת לגבי בר המצווה:

יצא לי להיות בטקסי בר המצווה של שלושת בני הדודים שלי, עידו מתן
ויואב. הטקסים היו בבתי כנסת. היה שם ליווי מוסיקלי והייתה תפילה.
למתן הייתה בר מצווה לא אורתודוכסית ברמת אביב. הם עלו לתורה,
לבשו טלית, קראו בתורה, זרקו עליהם סוכריות.

בסך הכל זה נראה לי טקס כיפי ואני מתרגש שהגעתי לרגע הזה.

הפרשה שלי היא פרשת בשלח. עכשיו אני אספר לכם קצת עליה:

בעצם בני ישראל היו יכולים ללכת דרך ארץ פלשתים ולהגיע לישראל
נניח אחרי חודשיים. אבל אלוהים פחד שבני ישראל ימצאו את
הפלשתים וייבהלו ויילחמו ויחזרו הביתה למצריים ולכן הוא שלח אותם
דרך הים (שזה בעצם הכיוון ההפוך). הם לוקחים איתם את העצמות
של יוסף כי הוא חשוב להם והוא היה מנהיג גדול.

מה זה עמוד הענן ועמוד האש? אלו הסימנים של בני ישראל איך
להתקדם. זה הוויז שלהם.

פרעה אומר לבני ישראל שהם עומדים להיות ממש נבוכים, בגלל שהם
עומדים להיתקע לפני הים. אלוהים מצד אחד גורם לפרעה שלא יוותר
וימשיך לרוץ אחרי בני ישראל במדבר, ומצד שני הוא מכביד את כל
הציוד שלו כדי להקשות עליו להתקדם. בעצם מלך פרעה אומר לעצמו,
"מה זאת עשינו? כי שילחנו את ישראל מעבדנו!" כלומר שבגלל שהיינו

כל כך אכזריים אליהם, הם החליטו לברוח ועכשיו אנחנו בבעיה כי לא יהיה לנו מי שיעבוד אצלנו.

"כי טוב לנו לעבוד את מצריים ממותנו במדבר" – מה בני ישראל אומרים בעצם? הם היו מעדיפים לא להיות חופשיים מאשר לברוח ולמות במדבר.

אני גם הייתי משוכנע שעדיף להישאר בעבדות במצריים מאשר ללכת למדבר ל40 שנים ולא לדעת מה יקרה.

אם אדם בוחר בחופש, הוא יכול להשקיע את הזמן שלו בדברים שהוא אוהב או מאמין בהם או פשוט לנוח. אבל מצד שני, אם אדם בוחר בעבדות, אין הפתעות והוא לא צריך כל הזמן לשאול את עצמו מה הצעד הבא, כי הכל כבר מתוכנן.

אם הייתי עבד במצריים, והייתי יודע שאני עובד נגיד 8 או 10 שעות ביום אבל מספקים לי אוכל ויש לי בית קטן, ומצד שני אני יכול לצאת למסע במדבר 40 שנים ואין לי מושג בכלל מה יהיו התוצאות שלו, הייתי בוחר להישאר במצריים.

בעצם מה שמשה עשה בתור מנהיג זה קצת משוגע, כי אי אפשר לדעת מה יקרה במדבר ומה יהיו התוצאות של היציאה למדבר. אפשר למות במדבר. אפילו משה שהיה המנהיג מת במדבר ולא הצליח להיכנס לארץ הקודש.

מה שמשה עשה זו הקרבה גדולה של הטווח הקצר למען הטווח הארוך. אני מניח שמשה אמר לעצמו שזה יהיה קשה במשך ארבעים שנה אבל אחר כך זה אמור להיות שווה את זה. גם אם משה בתור מנהיג יפסיד 40 שנים מהחיים שלו במדבר, בסוף הוא יצליח להביא לכך שהדורות הבאים יחיו בחופש.

משה האמין באלוהים והאמין שאלוהים ישמור עליו. אז אנחנו רואים שלאמונה יש המון כוח והיא יכולה להשפיע על הפעולות שלנו.

